

Den 17 januari 1995 kl 5:46 på morgonen drabbades Kobe-regionen i Japan av en jordbävning som uppmättes till 7.2 på Richterskalan. Kobe-området är mycket tätbefolkat och skadades synnerligen svårt.

Antalet omkomna överskred 5 000. Närmare 35 000 människor skadades. Mer än 100.000 byggnader förstördes av jordskalvet och bränder i efterförloppet. Häri inräknas 38 321 helt sammanstörtade och 48 546 delvis sammanstörtade byggnader, 14 081 hus med skador och 5 864 nedbrända hus. Mer än 300 000 människor blev hemlösa. Stora delar av expressvägen som sammanbinder Kobe och Oaka kollapsade liksom järnvägsförbindelserna mellan Kobe och omgivande städer. Stora skador uppstod på försörjningen av vatten, elektricitet och stadsgas samt telefonnätet.

Regeringen lät tillämpa lag om katastrofhjälp med stora räddningsinsatser i ett flertal städer i Hyogo och Osaka län.

Flertalet sjukhus i Kobe kunde inte bedriva kvalificerad sjukvård pga avsaknad av vatten, elektricitet och gas. Eftersom inte heller telefonnätet fungerade kunde inte resurserna samordnas.

Följande slutsatser kan dras:

- En storstads viktiga funktioner kan på några sekunder slås ut av en jordbävning eller ett terroristangrepp mot distribution av vatten och elektricitet.
- Om jordbävningen i Kobe inträffat några timmar senare hade dödsiffrorna blivit mycket högre. Hundratusentals människor hade då befunnit sig på väg till arbetet.
- Med bättre byggprinciper vid uppförandet av hus, broar och vägar kan effekterna av jordbävningar minskas och antalet dödsfall reduceras. Särskilt behövs en ökad tolerans mot sidoriiktade krafter. Byggnader som konstruerats enligt de byggnormer som gäller sedan 1981 befanns motstå skalvet mycket bättre.
- Människor, som ännu är vid liv fastklämda i rasmassor, riskerar att under de första 20 minuterna kvävas av det tjocka damm som då finns. Exempel på andra livshotande tillstånd är kross- och klämskador. Situationen kan kompliceras ytterligare av bränder varför det behövs omedelbara räddningsresurser att få fram människor. Möjligheten att överleva minskar kraftigt efter ett dygn.
- Möjligheten att utnyttja motorfordon kan vara mycket begränsad de första dagarna och veckorna efter en jordbävning. Omedelbara insatser behövs för att återställa transportnätet.
- Ambulansverksamheten har mycket svårt att fullfölja sina uppgifter efter en jordbävning.
- Sjukhusen fungerar inte sällan dåligt efter en jordbävning, särskilt i ett högteknologiskt samhälle.
- Några dagar efter en naturkatastrof uppträder ofta hos befolkningen infektionssjukdomar i de övre luftvägarna, lungorna och mag-tarmkanalen.
- Också de normala medicinska behoven växer efter en katastrof.